

Grootstedse ambities, ook in het postcoronatijdperk?

Meelijwekkend letterplebs, hoed u voor de malafide, maar goedbedoelde strapatsen waarvan uw dicteemaker sardonisch gebruikmaakt om u rechttoe rechtaan te vernachelen met een enigszins herziene versie van het dictee dat was geconcipieerd voordat het COVID-19-monster toesloeg.

In Alphen aan den Rijn, haantje-de-voorste in plannenmakerij en van zins zijn grotestadsutopie te verwezenlijken, kun je ervan op aan dat de rijkeluismentaliteit triomfeert ten nadele van Jan met de pet en de milieulobby.

Er ligt een hyperambitieuze expansie-idee ten grondslag aan de inmiddels in gang gezette stedenbouwkundige exercitie en er worden bouwwerken gecreëerd die sowieso in een metropool niet zouden misstaan.

Welke rechtgeaarde hedonist flaneert niet kwijlend door het deels gerenoveerde winkelgebied na lange lockdownavonden in een up-to-date dakappartement? Horeca-uitbaters van heinde en verre zorgen ervoor dat de liflafjes minnende Alphenaar zich, na de ideeëloze entrecotejes, in zijn nieuwe luilekkerland verlustigt aan oosterse teppanyakigerechten, Griekse souvlaki's en Marokkaanse tajineshotels.

Maar nu, in vaccin- en boostertijd, moet het nieuwe gemeentebestuur na een periode van voorschotten van likmevestje voor de lokale ondernemers, forse steun- en hersteloperaties initiëren. Uitdagingen zijn er volop, niet alleen op het terrein van veiligheid, doordat meer agressievelingen elkaar ervan langs geven, maar ook logistiek, want het herculeswerk van fly-overs en hefbruginnovatie wacht!

Maar urgenter is de sociaal-emotionele ondersteuning van alle kansarmen en crisisslachtoffers, van terneergeslagen mbo'ers tot gefailleerde café-eigenaren, zzp'ers in een in- en intrieste situatie, van jonge woningzoekenden tot oudere hulpbehoevenden.

Dit is geen werk voor van-negen-tot-vijftypes, opportunistische partijhoppers of lapzwansen van de ik-cultuur, maar een uitdaging voor de in maart gekozen lokale politici.